

PREZYDENT MIASTA

ZGIERZA

Fn 3110-2/256/2010

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Zgierza działając na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.- Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku spółki _____ z dnia 16 marca 2010 r. (data wpływu do urzędu: 22 marca 2010 r.), pismo znak _____, uzupełnionego pismem z dnia 14 kwietnia 2010 r. (data wpływu do urzędu: 21 kwietnia 2010 r.), pismo znak _____, **o udzielenie interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego** postanawia uznać w odniesieniu do stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, stanowisko podatnika dotyczące zastosowania przepisów podatkowych za **właściwe w odniesieniu do wyłączenia z opodatkowania podatkiem od nieruchomości latarni oświetleniowych znajdujących się w pasach drogowych dróg publicznych na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, w brzmieniu obowiązującym od 01 stycznia 2007 r.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14j ustawy Ordynacja podatkowa interpretacje indywidualne co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego stosownie do swojej właściwości wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa. Interpretacje są wydawane w indywidualnych sprawach podatników, jeżeli elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Stan faktyczny przedstawiony przez podatnika:

..... prowadzi działalność gospodarczą, m.in. z
..... Działalność ta realizowana jest na podstawie umów cywilnoprawnych zawieranych z poszczególnymi gminami. Spółka świadczy w tym zakresie usługi podmiotom zobowiązanym do zapewnienia oświetlenia dróg. Spółka posiada w swoim majątku latarnie oświetleniowe, które umieszczone są w pasach drogowych dróg publicznych i wykorzystywane do oświetlenia dróg.

Pytanie podatnika:

Czy w związku z powyższym stanem faktycznym znajdujące się w pasach drogowych dróg publicznych budowle - latarnie oświetleniowe, stanowiące własność spółki, podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości czy też są z tego obowiązku zwolnione na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 stycznia 2007 r.?

Stanowisko podatnika:

Zdaniem spółki przedmiotowe budowle – latarnie oświetleniowe znajdujące się w pasach drogowych dróg publicznych podlegają zwolnieniu z podatku od nieruchomości na podstawie 2 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 stycznia 2007 r.

Ocena prawna stanowiska podatnika:

Stanowisko podatnika jest zgodne z prawem. Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, w brzmieniu obowiązującym od 01 stycznia 2007 r. (podstawa prawna: art. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 7 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw - Dz. U. Nr 249, poz. 1828), opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają grunty zajęte pod pasy drogowe dróg publicznych w rozumieniu przepisów o drogach publicznych oraz zlokalizowane w nich budowle - z wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż eksploatacja autostrad płatnych.

Definicje *pasa drogowego* oraz *drogi* zostały określone w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2086 ze zm.). Droga to budowla wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiącą całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogowym (art. 4 pkt 2 ustawy). Pasem drogowym zaś jest wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą (art. 4 pkt 1 ustawy). Drogą publiczną jest droga zaliczona do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem,

z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w ustawie lub innych przepisach szczególnych (art. 1 ustawy).

W rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430 ze zm.) urządzenia oświetleniowe zostały zaliczone do wyposażenia technicznego dróg. W § 109 tego rozporządzenia przewidziano, że droga powinna być oświetlona ze względów bezpieczeństwa ruchu i określono miejsca, w których względy bezpieczeństwa ruchu drogowego wymagają oświetlenia. Wymagania dotyczące natężenia oświetlenia i rozmieszczenia punktów świetlnych określa Polska Norma.

Naczelny Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 17 kwietnia 2003 r. (sygn. akt. I SA/Gd 1058/02) orzekł, iż budowle oświetlenia dróg publicznych są urządzeniami technicznymi służącymi bezpieczeństwu ruchu na drogach i stanowią element składowy drogi. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 października 2005 r. sygn. akt. FSK 2198/04 orzekł, iż instalacje oświetlenia drogowego mieszczą się w pojęciu budowli dróg publicznych.

W uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 27 marca 2008 r. sygn. akt. I SA/Gd 974/07 (orzeczenie prawomocne) wskazano, iż jeżeli daną budowlę można zaliczyć do urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, to podlega ona zwolnieniu od podatku, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nawet jeżeli stanowi ona własność przedsiębiorcy, o ile tylko budowla ta znajduje się w obrębie gruntu zajętego pod pas drogowy drogi publicznej, który nie jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponadto podkreślono, iż słupy oświetleniowe w pierwszym rzędzie służą strategicznym i wynikającym z przepisów prawa celem, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa na drodze, a nie celem komercyjnym wynikającym z działalności gospodarczej spółki.

Z powyższych uregulowań wynika, że budowle oświetlenia dróg publicznych stanowią element składowy drogi jako urządzenie techniczne służące bezpieczeństwu ruchu na drogach a zatem zgodnie z art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Stanowisko organu podatkowego:

W przypadku gdy latarnie oświetleniowe znajdują się w pasach drogowych dróg publicznych podlegają wyłączeniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości stosownie do art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Dokonując interpretacji stosowania prawa podatkowego organ podatkowy uwzględnił orzecznictwo sądów.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Otrzymują:

1.

2. a/a